

Kommunal- og regionaldepartementet
Boks 8112 Dep
0032 Oslo

Drammen 200605

Høringsuttalelse – "Vurdering av fylkeskommunene som regional utviklingsaktør og partnerskapets funksjon i den sammenheng"

Vi viser til departementets utsendelse 290305 med høringsfrist 300605 og ønsker å gi følgende kommentar til ovennevnte rapport fra Nordregio.

Fylkeskommunene (FK) ble etablert med sin nye struktur 010176. Siden har FK fått noen nye funksjoner, mens andre er fjernet. Planen om å overføre miljø- og landbruksfunksjonene fra regional stat er ikke skjedd, mens f.eks. sykehusene er flyttet til statlige foretak. Det pågår forsøk med alternative organisasjons- og driftsformer for flere fylkeskommuner. Disse er forutsatt avsluttet 2010.

Vår allmenne vurdering er at FK d.d. er noe svekket ref. tidligere posisjoner. FKs rolle som utviklingsaktør er imidlertid ment å styrkes og det er tatt grep for å virkeliggjøre dette. Det er vanskelig å se at dette er særlig vellykket.

FKs status som tung utviklingsaktør er begrenset av flere forhold: FK i sin nåværende form er under avvikling. FK drives ulikt i forskjellige deler av landet, med den mangel på enhet og styrke som det medfører. FK som utviklingsaktør disponerer vesensforskjellige økonomiske ressurser, fra Vestfolds T 5 500 til Nordlands T 202 000. Dette gir FK ulik tyngde og betydning i utviklingsarbeidet.

Prinsippet om partnerskapsavtaler er innført uten at det har gitt ny kraft i arbeidet. Det er heller som som det omtales i rapporten "mer nytale enn ny politikk".

Vi vil likevel understreke at det herværende samarbeidet mellom Buskerud fylkeskommune og vårt regionråd er godt. Det preges av gjensidig åpenhet og tillit og felles forståelse for prosesser og mål. Pga små økonomiske ressurser er dette likevel intet tungt utviklingsarbeid i vår region.

Regional utvikling er omtalt som følger i St. meld. 19 (2001-2002):

"Formålet med regional utvikling er å skape en helhetlig og ønsket utvikling for egen region. I dette ligger f.eks. økt verdiskaping, god tilgang på stabil og god arbeidskraft, variert arbeidsmarked, godt tjenestetilbud og vekstkraftige regioner. Regionalt utviklingsarbeid er knyttet til å se sammenhenger i og forbedre hele det regionale samfunnet ut fra nasjonale, regionale og lokale målsetninger og behov. Spesielt er dette knyttet til systematisk å forbedre forholdene for næringsliv og befolkningen i regionen".

Regjeringen har ikke ønsket å definere FKs rolle som utviklingsaktør, men har latt hver FK selv vurdere hvordan dette skal gjøres. Det synes ikke vellykket pga FKs generelle manglende autoritet og økonomiske muskler. FKs rolle som utviklingsaktør er heller ikke

bredt forankret, hverken innen FKs egne virksomheter eller utenfor FK. Det kan derfor være manglende forståelse for denne rollen på landsbasis. Det er heller ikke vedtatt en nasjonal fremtidig modell for FK i utviklingsaktørrollen, trolig også fordi det er ukjent hvordan landets FK er omorganisert om få år.

Den lange rekken av andre offentlige utviklingsaktører svekker også FKs betydning i denne sammenheng. Det gjelder Innovasjon Norge, regional stat, SIVA, Norges Forskningsråd m.fl. som alle på sine sektorer står frem med spisset tung kompetanse og tydelige ressurser. Herunder kommer også de mange kompetansefond som er etablert i mange av landets regioner, privat innsats og funding, kommunenes og næringslivets egen innsats på denne sektoren m.m. FKs rolle i den sammenheng synes å være begrenset hvis en setter som mål om å være en optimal samlende virksomhet i samfunnet. Tunge og robuste partnerskap fordrer langt større økonomiske ressurser og politisk forankring dersom partnerskapene skal være sentrale drivkrefter i utviklingen.

Fylkesplanene var tidligere bindsterke verk med forpliktende og involverende føringer for utviklingen. Nå er fylkesplanene korte, realistiske og handlingsrettede, mer fokuserte, smalere tematisk og mer beskjedne. På den bakgrunn blir FKs rolle også nedtonet i samfunnsutviklingen.

Ansvarsreformen som ble gjennomført for fylkeskommunene kort tid siden legger vekt på regionalutvikling – i motsetning til distriktutvikling som den tidligere plattformen. Rådet for Drammensregionen vil understreke betydningen av dette. Det kan for flere parter være viktigere å spørre om innholdet i det fremtidige arbeidet – mer enn måten det er organisert på.

For vårt regionråd er det av betydning å se sammenhengen mellom de tunge sentra som regionalmotorer – og distriktenes potensiale gjennom disse sentra. Det betyr også at ressursfordelingen mellom sentrum og periferi må være konstruktiv mot faktisk regionalutvikling, ikke som geografisk distriktstilsjudd.

FK mangler autoritet og økonomiske muskler til å ha lederroller i landets næringsmessige utvikling. Nye modeller for partnerskap endrer ikke dette.

Et færre antall fremtidige landsdelsregioner (5 – 7 regioner) kan gis oppgaver og posisjoner for denne rollen. Men da må regionenes roller klargjøres ref. nåværende ressurstildeling til regional stat, innovasjon Norge m.fl. Økonomiske omfordelinger må gjøres i favør av de nye regionene – dersom dette er en ønsket utvikling. Å videreføre dagens system kun ved å addere elementene i dagens system endrer lite.

Rådet for Drammensregionen representerer åtte kommuner med 156 000 innbyggere og er således landets femte største byregion.

For vår relativt store region kan et fremtidig utviklingssamarbeid i stor grad skje direkte i samarbeid med nasjonale virksomheter, uten et regionalt mellomledd og regional overprøving.

En utviklingsvirksomhet må nå forholde seg til et komplisert og dels vanskelig forståelig offentlig system. Det er formelt linjemessig til kommunen, fylkeskommunen (Buskerud), det

regionale prøveprosjektet B/T/V samt staten. Dessuten de øvrige statlige utviklingsvirksomhetene nevnt ovenfor.

Dessuten må bedriften dels forholde seg til de uformelle forvaltningsmessige linjene til egen region Drammensregionen, til Vestregionen og til Osloregionen (der våre kommuner også deltar). I alle disse samarbeidsorganene har næringsutvikling, nettverk, økonomiske insitamenter etc. stor betydning.

Det er således i et vanskelig terreng fremtidige FK (også les: fylkesregioner) må navigere for å få en suksessrik rolle som utviklingsaktør.

Rådet for Drammensregionen vil på bakgrunn av ovennevnte konkludere som følger:

- 1) Fylkeskommunene (FK) har innen dagens systemer og ressursfordelinger ingen tung rolle som utviklingsaktør. FK må både gis sterkere formell status og betydelig større økonomiske ressurser, eller rollen må gis andre.**
- 2) Nye og fremtidige kommuneregioner/fylkesregioner/landsdelsregioner må få større økonomiske ressurser for regionalutvikling enn det dagens FK har, dersom disse skal være sentrale utviklingsaktører. Det er ikke tilstrekkelig å samle dagens bevilgninger i geografisk større enheter, det må tilføres vesentlig større midler.**
- 3) Det bør gjøres en totalvurdering av hvilke virksomheter som skal forestå og samordne den fremtidige regionalutvikling i landet. Det kan være de foreslåtte nye fylkesregionene, men det kan også være Innovasjon Norge eller andre.**
- 4) Regionalutviklingsressursene fra staten må samles innen færre virksomheter. Det synes uhensiktsmessig at statens midler fordeles gjennom mange kanaler. Dette gir gråsoner, suboptimalisering og svekket kost/nytte.**
- 5) Rådet for Drammensregionen tar ikke stilling til hvilket antall forvaltnings-nivåer som er mest hensiktsmessig for å sikre en mer effektiv og dynamisk regionalutvikling i landet.**
- 6) Nye ressurser må i større omfang tildeles ut fra prinsipper om regionalutvikling (les: verdiskapingspolitikk) – ikke distriktsutvikling (les: bosetningspolitikk). I tillegg til overføringer til bosetning etc. må større økonomiske ressurser overføres til vekst, utvikling og verdiskaping, uansett geografisk beliggenhet.**

Med vennlig hilsen

RÅDET FOR DRAMMENSREGIONEN

Tore Opdal Hansen
leder
ordfører i Drammen

Dankert Freilem
direktør